

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

4. tromesečje 2015.

Adventistički svet

Pregled

*Specijalno
izdanje*

60.

zasedanje Generalne konferencije

zasedanje Generalne konferencije

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Vilson ponovo izabran 3

Džejms H. Park

Vilson ponovo izabran, i to ogromnom većinom glasova
Endru Makčesni

Intervju sa Vilsonom 4

Urednik Bil Not razgovara sa ponovo izabranim predsednikom

Potpredsednici 9

Sandra Blekmer, Majkl Kempbel i Endru Makčesni

Šestorica novopridošlih među 13 divizijskih predsednika 12

Stiven Čavez, Vilona Karimabadi i Markos Paseđi

Razne životne priče 14

Heder Kintana

Gde se u svetu nose ovakve narodne nošnje?

Molitva i proslavljanje Boga 16

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

„Evo ću doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi..

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve.
Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjong Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdšli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizr, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjong Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Dina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal
Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armando Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gullfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Prevodilac:

Mirjana Đerić

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.
Faks uredništva: (301) 680-6638
I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org
Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2015, № 3

Ono što je Bog učinio

Mi više nismo mali narod

Kad se ovaj pokret organizovao kao Crkva adventista sedmog dana godine 1863, mi smo bili veoma mala grupa sačinjena od često marginalizovanih vernika koji su se čvrsto držali istine o sedmom danu – suboti – i verovanja u doslovni Isusov drugi dolazak. U takvom religioznom svetu kojim su dominirale denominacije sa pristalicama čiji se broj penjao na desetine miliona, adventisti sedmog dana videli su sebe kao često neshvaćen ostatak, veran Božjoj Reči, dok su drugi pravili teološke kompromise ili težili za političkom vlašću. Nešto nam je govorilo da nas naša verovanja nikad neće učiniti popularnim. Pretpostavljali smo da ćemo uvek biti na margini.

Ali neosporne činjenice, potvrđene globalnim okupljanjem adventista sedmog dana u ogromnom broju, 2–11. jula u San Antoniju (Teksas, Sjedinjene Američke Države), govori da je Bog izmenio uslove našeg odnosa sa sopstvenom kulturom i drugim veroispovestima. Više od 18 miliona adventista sada se okuplja u stotinama hiljada mesnih crkava širom planete, daleko rasprostranjenijih od bilo koje protestantske zajednice, pri čemu Adventistička crkva nudi obrazovni sistem zaista svetske klase i jedan od najopsežnijih sistema zdravstvene zaštite na planeti. Broj osoba koje danas sebe smatraju adventistima sedmog dana, bez obzira na to da li su zvanično deo neke mesne crkve ili ne, iznosi više od 25 miliona.

Božanski nadahnut odvažni cilj naše misije – da se celom svetu objavi dobra vest o Isusu – sada izgleda verodostojan zahvaljujući milionima članova koji svedoče o napretku tehnologije medija. Adventisti se ističu u vlasti, obrazovanju, nauci, tehnologiji i umetnosti. Novo kulturološko razumevanje korisnosti adventističkog stila života zadobija pažnju miliona koji još možda ne shvataju biblijske osnove naše vesti.

Mi više nismo mali narod. Bog je to učinio. A mi, imajmo hrabrosti da Ga u blagodati sledimo ka budućnosti koju On stvara za svoj ostatak.

Bill Knott

Vilson prihvatio novi petogodišnji mandat „s dubokim poštovanjem i poniznošću“

Vilson ponovo izabran

Ted. N. K. Vilson ponovo izabran za predsednika Generalne konferencije, i to ogromnom većinom glasova

Endru Makčesni

Delegati su ogromnom većinom glasova izabrali dosadašnjeg predsednika Generalne konferencije Teda N. K. Vilsona za još jedan petogodišnji mandat na tom položaju.

Procenjuje se da je od otprilike 2.400 delegata, 90% glasalo da Vilson zadrži svoj položaj kao vođa Generalne konferencije adventista sedmog dana, posle tridesetsedmominutne diskusije na zasedanju Generalne konferenciju u San Antoniju (Teksas, Sjedinjene Američke Države).

Vilson i njegova supruga Nensi stupili su na podijum uz neprestani aplauz delegata koji su stajali i hiljada ostalih članova crkve na stadionu „Alamodom“.

„Sa dubokim poštovanjem i poniznošću oboje stojimo pred vama i pred Bogom“, kazao je Vilson. „I prihvatamo tu odgovornost.“

Vilson je ponovo potvrdio svoju odanost Bogu i Adventističkoj crkvi, i ukratko izneo tri cilja koja će ostvarivati u svom drugom mandatu: veći naglasak na Hristu i Njegovoj pravедnosti, vernost i uključivanje svakog člana crkve u propovedanje jevanđelja i svedočenje.

„Bog hoće da Njegov narod ispoljava vernost, ali moramo zajedno raditi na tome“, rekao je on.

Izbor Vilsona bio je nakratko odložen s obzirom na to da su dva delegata predložila da se njegovo ime vrati Odboru za naimenovanje na dalje razmatranje, a nekoliko drugih delegata zatražilo je tajno glasanje

povodom Vilsonovog izbora. No, nijedna od tih inicijativa nije naišla na odobravanje.

Vođe Odbora za naimenovanje posebno su se sastale sa pomenutom dvojicom delegata kako bi diskutovali o njihovim pitanjima, koja nisu bila javno saopštena. Vođe Odbora za naimenovanje oba puta su izvestili zasedanju Generalne konferencije da oni ostaju pri nominaciji Vilsona.

Delegati su prilikom glasanja podizali svetlozelene kartice. Usled tehničkih problema, odloženi su planovi o pokretanju elektronskog načina glasanja na zasedanju.

Reizbor Vilsona naišao je na snažnu podršku mnogih i raznih grupa. Članovi Odbora za naimenovanje, koji su bili izabrani prethodnog dana, i radili u četvrtak tokom noći i petak pre podne da bi naimenovali predsednika, oduševljeno su podržali Vilsona, prema jednoj osobi dobro upoznatoj sa razgovorima iza zatvorenih vrata.

Govoreći na petnaestominutnoj pres-konferenciji odmah nakon što je ponovo izabran, Vilson je kazao da će težiti ostvarivanju jedinstva u Crkvi naglašavajući duhovne aspekte molitve, kao i to kako Bog objedinjuje svoj narod zahvaljujući misiji. Taj fokus, rekao je on, pomoći će u ispunjenju Isusove molitve u Jevanđelju po Jovanu 17: „Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove riječi radi; da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i

svijet vjeruje da si me ti poslao“ (stihovi 20 i 21).

Kad su ga iz Adventističkog pregleda zamolili da otkrije svoj vrhunski prioritet u daljem napredovanju, Vilson je istakao tri cilja koja je već bio pomenuo sa podijuma, ali je dodao da planira najveće ulaganje energije u treći cilj: učiniti da se svaki član uključi u propovedanje jevanđelja i svedočenje.

„Naglašavaćemo samu suštinu onoga ko smo mi kao adventisti sedmog dana“, istakao je on.

Čed Stjuart, pastor iz Sjedinjenih Američkih Država koji piše blogove za Adventistički pregled, zamolio je Vilsona da opiše kako se oseća posle ponovnog izbora. Vilson je odgovorio: „Ponizno i pomalo iznenađeno“, dodavši da je izborni proces bio „zanimljiv“.

Njegova žena Nensi molila se u molitvenoj sobi GK-a kada je saznala da je njen suprug naimenovan za novi mandat.

„Slično se osećam kao pre pet godina. Neodoljivo je“, kazala je u jednom intervjuu. Glas joj je podrhtavao, a oči se ispunile suzama dok je govorila u pozadini „Alamodoma“. „Drago mi je što imamo Gospoda da se na Njega oslonimo“, izjavila je. „To je Njegova sila. Njegova snaga, Njegova Crkva.“

Ted Vilson se, i na pres-konferenciji i na podijumu pred učesnicima zasedanja, zahvalio članovima Crkve što su se molili za njega i rekao da veruje kako su ga te molitve održavale od dana do dana.

Delegati su, govoreći o svojim očekivanjima što se tiče Crkve za vreme novog Vilsonovog mandata, izrazili istu želju da ugledaju Isusa kako ponovo dolazi.

„Želim da Gospod dođe u periodu od sledećih pet godina“, kazao je Homer Trekarten, predsedavajući Odbora za naimenovanje i predsednik crkvene Unijske misije za Srednji istok i Severnu Afriku.

„Trebalo da se usredsredimo na misiju“, dodao je. „Postoji mnogo oblasti

do kojih nismo doprli, a koje treba da čuju jevanđelje.“

Ričard Hart, potpredsednik Odbora za naimenovanje, kazao je da se on posebno nada da će Crkva „i dalje ostati sjedinjena uz uvažavanje različitosti u pogledu i pola i rase, širom sveta“.

Moja molitva za Crkvu jeste jedinstvo cilja pre nego jednoobraznost akcije“, rekao je Čeril Dos, pomoćni sekretar Odbora za naimenovanje i direktor crkvenog Instituta za svetsku misiju.

Prisila Kristo, delagat iz Južnoazijske divizije, rekla je da bi volela da vidi kako stariji više uvažavaju mlade, a crkvene vođe stavljaju veći naglasak na pomaganje mladima.

Hoel Ubani, predsednik Aba istočne konferencije u Nigeriji i delegat Zapadnocentralne afričke divizije izjavio je da je Vilson posetio mnoge mlade ljude i crkve u njegovoj regiji tokom prvog mandata, i postigao mnogo uspeha.

„Verujemo da će sa Bogom Crkva iskusiti izvanredan rast u toku narednih pet godina“, rekao je on.

Džudit Fišer, delegat Generalne konferencije, kazala je da se nada da „ćemo kao Crkva postati mnogo odlučniji“.

„Sresti se sa Bogom tamo gde se On nalazi, tamo gde On želi da budemo, biti u stanju da ubrzamo Njegov Drugi dolazak – upravo je to zadatak svih nas ovde.“

Ronald Oliver, delegat Severnoameričke divizije, izjavio je da on ne prestano drži svoj pogled upravljen prema nebu. „Moja nada i moj san jesu da se jevanđelje nadaleko širi, i onda će Gospod doći, rekao je on. „S obzirom na to da se jevanđelje sve više širi u različitim mestima i s obzirom na ono što se dešava u političkom i prirodnom svetu, izgleda da će Njegov dolazak brzo uslediti. On nije više tako dalek i ne deluje nestvarno.“

Kimberli Luste Maran doprinela je izradi ovog izveštaja

GLAVNI PASTOR:

Ted N. K. Vilson, sa svojom suprugom Nensi, pozdravlja delegate i goste poslednje Subote zasedanja.

Intesa

*Urednik Bil Not
razgovara sa ponovo
izabranim predsednikom
Tedom N. K. Vilsonom o
teretima njegove uloge,
neophodnosti sna,
prevazilaženju
razočaranja, kao i o tome
na šta će se usredsrediti u
narednih pet godina.*

e r v j u

Vilsonom

Not: Upravo ste prihvatili predlog delegata da služite kao predsednik Generalne konferencije još pet godina. S obzirom na to da vas odveć dobro poznajem, svestan sam da trenutak kakav je ovaj nije samo profesionalne prirode: to je isto tako duboko duhovni trenutak. Kako to izgleda kad vas Crkva u kojoj ste stasali zamoli da je vodite još pet godina?

Vilson: To je krajnje izazovan poziv i svako bi se osećao nesproman. Niko nije dorastao tom položaju bez neposrednog Gospodnjeg vođstva. Otuda je to jedno iskustvo koje iziskuje izuzetnu poniznost. I vi shvatate, pogotovo kad posmatrate oči i lica delegata i članova crkve, da je to nešto mnogo

veće od onoga što možete sami učiniti. I kad o svemu razmislite, počinjete u potpunosti da shvatate svu ozbiljnost zadatka. U trenutku kakav je ovaj, možete se ponašati na tri načina: uplašiti se i osetiti se sasvim nesposobnim, što će vas naravno blokirati, a Gospod to ne želi. Poziv da rukovodite može vas podstaći da postanete suviše samopouzdati, a Gospod ni to ne želi. On želi da iskoristi talente koje vam je dao, ali hoće da se potpuno oslonite na Njega. Stoga u ovom trenutku ja osećam svu težinu zadatka i donosim ga u podnožje krsta. Šta bih drugo mogao da učinim ?

U svojoj kancelariji držim jednu pločicu koju sam odavno od nekog dobio. Na njoj je ispisan tekst iz knjige Proroci i carevi, str. 31 (orig.): „Kada nosilac odgovornosti čezne za mudrošću više nego za bogatstvom, silom ili slavom, neće se razočarati. Takav će naučiti od Velikog Učitelja ne samo šta da čini već i da to čini tako da stekne božansko odobravanje.“

Zatičem sebe u istom položaju u kojem se našao Solomun u prvim danima svoje vladavine. Jedino je Gospod u mogućnosti da ponese teret ove uloge. Tokom proteklih pet godina, gledao sam kako On interveniše u mnogim slučajevima, kako sve organizuje daleko bolje od onoga što sam mogao da zamislim ili lično učinim. Postoji natprirodna Ruka koju Gospod neće nikada povući. I upravo me to hrabri. Svi mi, u bilo kom svojstvu da smo pozvani u službu – kao službenik u administraciji, pastor ili običan član – treba da se ponizimo pred Gospodom moleći Ga da pošalje poznati dažd i Svetog Duha.

Kad pogledam vaš raspored, čudesni program vaših putovanja za poslednjih pet godina – pitam se da li ćete smoci snage da tako nastavite još jedan mandat.

Pa, ne mislim da ću tako mnogo putovati. Kad bi se moja supruga tu nešto pitala svakako da ne bismo toliko putovali. Stvarnost i razum nameću izvesna ograničenja. Mislim da će biti od životne važnosti provoditi više vremena u dubokom duhovnom razmišljanju da bi se razumelo kako Crkva treba da nastavi, a da to bude u skladu sa Gospodnjom voljom. Juriti tamo-amo može izgledati kao napredovanje, ali uz današnju tehnologiju, daleko je lakše uspostaviti veze elektronskim putem nego što je to bilo pre 10 ili 15 godina. Tehnologija je uznapredovala do te mere da je moguće uspostaviti trenutni kontakt

sa bilo kim u svetu, a ja sam naučio da u potpunosti koristim prednosti imejla i elektronskih poruka. No, u pravu ste: postoji granica do koje telo može da izdrži!

Verujte mi, mnogi od nas moliće se da više spavate u sledećih pet godina!

Pridružujem vam se u toj molitvi!

S obzirom na značajne odluke koje će biti donete na ovom zasedanju Generalne konferencije – kroz samo nekoliko dana – o upotrebi jasnijeg jezika u Osnovnim verovanjima, o tome da li da se divizijama dozvoli ili ne da odlučuju o rukopoloženju žena za propovedničku službu – biće osoba ili grupa koje će možda biti razočarane nekom od donetih odluka. Vi ste izabrani da vodite celokupnu Crkvu adventista sedmog dana. Šta biste kazali onima koji su možda razočarani izvesnom odlukom donetom ovde u San Antoniju?

Ukazao bih im na činjenicu da bez obzira na to kakvu odluku crkva donela o nekim predmetima, ta crkva je još uvek zenica Njegovog oka. Ma kakve odluke da se donesu, čak i kad vam se one ne dopadaju, nema drugog mesta kuda biste otišli. Ovo je crkva Božjeg ostatka. Ako u to ne verujete, onda vi, po sopstvenom nahođenju, pribegavate nečem drugom. Ali ja nigde u Svetom pismu ili Duhu proroštva nisam pročitao da će postojati još jedan ostatak ostatka.

Stoga pozivam sve one koji su razočarani, čak i one koji se osećaju utučeni, da sagledaju mnogo širu sliku. Crkva adventista sedmog dana proći će uspešno kroz mnogo šta, ali ne jednostavno kao ljudska organizacija. To je pokret, pokret sa biblijskom vešću. Takvo shvatanje pomaže svima nama da pronađemo stabilnost u sopstvenom životu i u misiji crkve. Biće trenutaka kada se nećete slagati sa nekom odlukom duže vremena, ali

JOŠ PET GODINA: Predsednik Generalne konferencije, Ted N. K. Wilson, vođa crkve i u sledećih pet godina.

Duh proroštva nas opominje da ukoliko Generalna konferencija donese neku odluku, neophodno je da to smerno prihvatimo, a ne da uporno ostajemo pri sopstvenom mišljenju i izazivamo nemir.

Uviđam da neki ljudi možda ne prihvataju ovo kao validan odgovor, ali utučenost ili razočaranje može da se pretvori u gorčinu ako ne budemo pazili. Moramo tu stvar izneti pred Gospoda i reći: „Gospode, pomози mi da prođem kroz ovo i sagledam širu sliku, zato što su misija i konačno spasenje ljudi prilikom Tvog skorog dolaska važniji od svega.“

Moje sopstveno iskustvo povremenog propovedanja na evanđeoskim sastancima, kako sam to nedavno radio u Zimbabveu – propovedanje tih neverovatnih biblijskih istina – podseća me da je Božja namera za Njegovu crkvu uvek važnija od svake pojedinačne odluke. Moje gledište o bilo kom predmetu, ma koliko ga se ja čvrsto držao, mora na kraju da se podredi mnogo uzvišenijim Božjim ciljevima za Njegov narod poslednjeg vremena.

Pretpostavljam da ste često morali da vodite odborske procese koji su se na kraju završavali odlukama drugačijim od onih koje ste možda želeli.

Mnogo puta. I naučio sam koliko je bitno posmatrati širu sliku, imajući na umu da je upravo Gospod zadužen za ishod.

Zna se da ste u poslednjih pet godina pokrenuli niz važnih inicijativa – „Oživljavanje i reformacija“, „Projekat Velika borba“, „Sveobuhvatna zdravstvena služba“ i „Misija u gradovima“. Da li bi trebalo očekivati više takvih inicijativa i u sledećih pet godina, ili ćete poglavito nastaviti da razvijate one koje su već pokrenute?

Široko zasnovane inicijative koje su nam dale snažan temelj u poslednjem petogodišnjem periodu – a ja ih ne pripisujem sebi jer su sve uzete iz Svetog pisma i Duha proroštva – ostaće kao temelj. Međutim, postoje tri oblasti na koje ćemo se usredsrediti i koje će, nadam se, obeležiti sve ono što ćemo činiti narednih pet godina.

Prva je naglasak na Hristu i Njegovoj pravednosti: to je srž trostruke andeoske vesti. Ta poruka vraća ljude

istinskom bogoslužju, shvatanju lepote Njegove pravednosti i blagodati koja nas pokriva, i iskustvu posvećenja, koje je takođe Njegov posao.

Sve pokrenute inicijative ukazuju na obnovu koja je cilj trostruke anđeoske vesti – vratiti ljude potpunoj zajednici sa Gospodom. Mi ćemo uključiti Hrista i Njegovu pravednost u svaki program i proces koji budemo otpočeli ili nastavili.

Druga oblast na koju ćemo se usredsrediti jeste vernost. Živimo u veoma egzistencijalnoj kulturi koja govori da nikakva lojalnost ne može biti stalna. Ali Bog nas poziva na sve veću vernost Njemu i Njegovoj Reči. Govorićemo o vernosti u ličnim odnosima, vernosti biblijskoj istini, vernosti u proučavanju Njegove reči. Isticaćemo vernost u molitvi, u proučavanju Duha proroštva, u porodičnim odnosima i u oblastima za koje sam posebno odgovoran, kao što je prisustvovanje Subotnjoj školi. Vernost je jedino moguća kad shvatimo

svoju potpunu zavisnost od Hrista i Njegove pravednosti.

Treća stvar je zaista bitna, a to je uključiti čitavo članstvo – potpuno ovlastiti vernike laike da propovedaju jevanđelje i svedoče, tako da pored plaćene profesionalne grupe koja treba da dosegne do ljudi, imamo i članove crkve koji će prepoznati da je to naš posao. Elen Vajt daje ovu divnu izjavu u Svdočanstvima, 9. sveska, str. 117 (orig.): „Delo Božje na ovoj Zemlji ne može se dovršiti sve dok se ljudi i žene, uključujući članove crkve, ne prihvate posla i ne pridruže svoje napore naporima propovednika i crkvenih službenika.“

To će biti jedan od najsnažnijih naglasaka u novom petogodišnjem periodu – nastojanje da se svi uključe u rad. Ne mora svako da drži evangelizacije – mada bi mnogi to mogli da rade, ali o tome još nisu nikada razmišljali! No shvatanje dara spasenja podrazumeva da svako mora da pronade neku oblast u kojoj će postati deo Božjeg plana da se dopre do ovog sveta. Video sam kako ta uključenost može biti snažna, nedavno u Zimbabveu, kada je 20 mladih ljudi iz Konferencije Arkanzas-Luizijana došlo i održalo evanđeoska predavanja zajedno sa organizacijom „ŠerHim“ (ShareHim). To je sasvim promenilo njihov život!

Ako sa drugima delite svoju veru – bez obzira na to da li je posredi propovedanje, poučavanje ili jednostavno razgovor sa susedom – Gospod će učiniti nešto dramatično i za vas. Baš zato nam je Isus u svojoj milosti i naložio, nama kao narodu, da se uključimo u evanđeoski rad – zato što nam je potreban novi život i probuđenje koje to donosi.

Upravo ste pomenuli „ŠerHim“, organizaciju koja radi sa članovima crkve i službama za

podršku u cilju da se dopre do ljudi na internacionalnom nivou. Recite mi nešto o ulozi koju će službe za podršku igrati pri „svakoj mobilizaciji članstva“.

Tokom poslednjih pet godina pokušali smo da produbimo razumevanje o tome šta je u stvari služba za podršku, a to shvatanje u potpunosti odobrava Duh proroštva. Ne govorim o organizacijama koje žive od crkve, već one koje daju – da upotrebimo izraz koji neki ljudi vole – „dodatnu vrednost“. Istinske službe za podršku su tačno ono što tvrde da jesu – podrška. A ako ne pružaju podršku, onda, naravno, nisu stvarni deo razvojne misije crkve. Službe za podršku sastoje se od ljudi koji, iz bilo kog razloga, ne dobijaju platu od crkve. Oni nalaze druge načine da sebe izdržavaju, ali su pre svega usredsređeni na misiju crkve da objavi ljudima trostruku anđeosku vest i da Hristos uskoro dolazi. Tako će službe za podršku igrati vitalnu ulogu u svemu tome.

Svaka crkva, svaki pastor, svaki član crkve može biti deo neke službe organizovane da se dosegne do ljudi, ne samo kao posmatrač, nego kao izuzetno uključen učesnik. Nisam zainteresovan da ljudima stvaram osećaj krivice. Ne želim da se članovi plaše uključivanja i ovako reaguju: „O ne, moramo da idemo i nudimo literaturu.“ Samo dopustite Gospodu da vas vodi u izboru nečega što vam posebno odgovara, a ipak je od koristi za Njegovu carstvo. To može biti kreativno – drugačije od onoga što su ostali pozvani da čine – ali ako je Gospod u tome, biće od pomoći u izgradnji Njegovog carstva.

U trenucima poput ovog, onaj koji vodi intervju obično pita novoizabranog vođu: „S kojim se najvećim problemom suočava Adven-

tistička crkva danas?“ Šta, po vašem mišljenju, predstavlja najveći problem?

Smatram da zapravo postoje dva problema. Jedan je silovit pokušaj društva – a ja verujem, i đavola – da neutrališe Sveto pismo, pa i samo znanje o Svetom pismu. Čak i u adventističkom kontekstu, mnogi adventisti možda znaju o Bibliji, ali je u stvari ne znaju veoma dobro. Baš zato smo i pokrenuli dve inicijative za ovaj novi

snom vođenju ovog pokreta, ni kako će On nastaviti da ga vodi u burnim danima koji su pred nama.

Skoro svake sedmice, timovi „Adventističkog pregleda“ i „Adventističkog sveta“ dobijaju vesti od članova crkve, progonjenih zato što slede biblijsku istinu. Šta biste poručili adventistima koji upravo sada žive u problematičnim mestima, gde ne mogu otvoreno da ispo-

Nadam se da oni znaju da ima mnogo ljudi – milioni, u stvari – koji ih se sećaju u svojim molitvama. Kuda god idem, pokušavam da podsetim naše članove na sledeću činjenicu: „Ako se osećate kao da se nalazite u nekoj zabiti i da niste mnogo povezani sa drugima, ne zaboravite da ste sastavni deo svetske porodice adventista sedmog dana. Verni ljudi svakoga dana upućuju za vas molitve nebu, a nebo sluša, deluje i štiti. Bez obzira na to da li se nalazite u zemlji koja izuzetno voli slobodu, ili u najrestrikтивnijoj zemlji na svetu, ta povezanost sa nebom pomoći će vam kad se osećate obeshabreni i usamljeni. Vi ste deo univerzalne porodice, jer su Božji anđeli takođe tu sa vama.

Znam da Gospod deluje na srca mnogih širom sveta, pripremajući ih za poslednju veliku viku. Kad vidim šta se događa u mnogim situacijama na planeti, shvatam da je vreme kraja na pragu. Gospod uskoro dolazi! Bog radi na neuobičajen način, i pozni dažd samo što nije pao. Kakve li prednosti biti deo Njegovog adventnog pokreta u ovom vremenu zemaljske istorije!

Stoga, gledajte u Gospoda u svakom trenutku. Uzdižite Hrista, Njegovu Reč, Njegovu pravednost, Njegovu službu u svetinji, Njegovu spasnosnu silu u velikoj borbi, Njegove tri anđeoske poruke, Njegovu zdravstvenu vest, Njegovu misiju za svet u poslednjim danima, i Njegov skori, drugi dolazak. Budite hrabri, i kao što to moto našeg zasedanja Generalne konferencije 2015. divno objavljuje: „Ustani! Svetli se! Isus dolazi!“

Kada vernici urone u biblijsku istinu i nadahnute savete Elen Vajt, pronaći će dubinu duhovnog iskustva za koje prethodno nisu znali.

petogodišnji period, „Verujte prorocima Njegovim“ i „Sjedinjeni u molitvi“ – kao podsticaj da zaista dođemo do poznavanja Reči i Duha proroštva i pronađemo veću snagu i poniznost, što nas zacelo vodi izlivanju poznog dažda, tj. Svetog Duha. Kada vernici urone u biblijsku istinu i nadahnute savete Elen Vajt, pronaći će dubinu duhovnog iskustva za koje prethodno nisu znali. Drugi važan problem već dugo je predmet moje brige. Mnogi adventisti sedmog dana možda ne razumeju proročku ulogu ovog pokreta u društvu – da je Crkva adventista sedmog dana jedinstvena organizacija, proročki narod. Kao što sam već ranije rekao, mi smo proročki pokret, sa proročkom porukom, na proročkom zadatku. A ako članovi ne razumeju sve to – a vi ćete se, Bile, kao istoričar sigurno složiti sa mnom – oni ne razumeju ni priču o Božjem čude-

ljavaju svoju veru ili da drugima govore o istinama koje im je Bog otkrio?

Bog nas poziva da, u bilo kojoj se situaciji našli, pokazujemo rod Duha. Te divne osobine automatski će od vas načiniti svedoka, čak i ako ne možete otvoreno da govorite o Božjoj vesti za poslednje dane. Gospod će vam pomoći da još bolje saznate kako da utičete na život ljudi – a ljudi će zapaziti razliku. Doći će i upitati vas zašto ste ljubazni, plemeniti i strpljivi. Gospod može da pomogne svakome od nas da pronađemo kreativne načina za iznošenje Njegove istine, iako ne možemo uvek otvoreno da govorimo o njoj.

Crkva brzo napreduje ka oblastima gde postoji mogućnost da se druge religije i neke vlade uveliko tome suprotstave. Lično, često razmišljam o vernicima koji se ponekad silno bore kako bi sačuvali svoju veru.

SPREMNI DA SLUŽE: Nakon imenovanja na sednici, delegatima je predstavljen tim potpredsednika.

Potpredsednici

Sandra Blekmer, Majkl Kempbel i Endru Makčesni, sa informacijama preuzetim sa Adventist.org

Manji timovi imaju velike planove za misiju.

Smanjeni vodeći tim od šest potpredsednika izabran je za Generalnu konferenciju i zadužen da pomogne u primeni tri cilja usmerenih na misiju, koje Crkva adventista sedmog dana namerava da postavi kao prioritete u narednih pet godina.

Ova postavka uključuje tri nova službenika – Giljerme E. Biadi, Tomas L. Lemon i Abner de Los Santos, kao i tri ponovo izabrana – Džefri G. Mbvana, Ela S. Simons i Artur A. Štele.

„Stavljajući se veoma snažan naglasak na misiju“, rekao je predsednik Generalne konferencije Ted N. K. Vilson u ponedjeljak, dok je uveravao delegate da će i manji tim biti u stanju da pomogne u uspešnom upravljanju radom Crkve.

Promena je značajna, budući da se broj potpredsednika Generalne konferencije smanjuje sa devet na šest, što je broj poslednji put viđen 1990-ih. Četiri potpredsednika GK-a, što je velik broj, najavio je svoje povlačenje više meseci pre zasedanja Generalne konferencije.

Posle izbora, dva dosadašnja potpredsednika GK-a napustiće kancelariju: Delbert V. Bejker i Pardon K. Mvansa.

Neki delegati bili su iznenađeni najavom manjeg tima. Vilson je saopštio kako je Odboru za naimenovanje objasnio da Generalna konferencija može da funkcioniše i sa manje potpredsednika, zato što je obim njihovog posla smanjen tokom poslednjih pet godina. Naveo je kao primere preseljenje dve institucije Generalne konferencije – „Izdavačko udruženje Pacifik Pres“ i „Univerzitet Oukvud“ – u Severnoameričku diviziju i prestanak sa radom na štampanju u „Izdavačkom udruženju Rivju end Herald“ prošle godine.

Nekoliko delegata je ipak osporavalo odluku, pri čemu je jedan rekao da je pomalo čudno smanjivati broj vođa u vreme kad Adventistička crkva doživljava rast bez prese-dana. Glasanje o naimenovanjima odloženo je do ponedeljka da bi pomenuti delegati mogli da razgovaraju sa Odborom za naimenovanje.

Simons, prva žena na položaju potpredsednika Generalne konferencije Adventističke crkve, a prvi put izabrana 2005, kazala je da promena u organizacionoj strukturi vođstva uvek predstavlja deo rasta. „Potrebna nam je Božja mudrost da bismo znali koja promena služi Njemu na čast u bilo kom vremenu“, istakla je ona u jednom intervjuu.

Četiri potpredsednika Generalne konferencije koji su ranije najavili svoje planove o povlačenju su Louvel K. Kuper, Armando Miranda, Majkl L. Rijan i Bendžamin D. Šoun.

Novi rukovodeći tim imaće zadatak da ostvaruje tri cilja Adventističke crkve. Naime, naglašavanje Hrista i Njegove pravednosti, vernost i uključivanje svakog člana Crkve u propovedanje jevanđelja i svedočenje. Vilson je prepoznao ta tri cilja kao vrhunske prioritete odmah posle ponovnog izbora, a novi potpredsednici Generalne konferencije oduševljeno su prihvatili da ih ispunjavaju.

„Svaka misija je na kraju krajeva lokalna“, rekao je Lemon, bivši predsednik Srednjoameričke unijske konferencije u Severnoameričkoj diviziji. Kazao je da bi voleo da vidi kako Adventistička crkva dolazi do tog nivoa da njeni članovi budu tako povezani sa svojim lokalnim zajednicama da lokalna zajednica oseti ogroman gubitak ako crkve nestane.

„Smatram da smo postali toliko usredsređeni na sebe i svoje unutrašnje stvari da se u mnogim mestima širom sveta ne bi ni osetilo kad bi naše crkve bile sravnjene sa zemljom“, rekao je on u Adventističkom pregledu. „To je strašno.“

On je podvukao da adventisti treba da budu mnogo više nego samo Isusove ruke i stopala. „Mi moramo biti pokretači u nastojanjima da se u našim lokalnim zajednicama mnogo šta uradi“, rekao je on.

Biadi, Argentinac po narodnosti, koji je poslednjih 15 godina radio u Rusiji kao predsednik Evro-azijske divizije od 2010. do 2015. godine a pre toga kao divizijski blagajnik, rekao je kako čezne da vidi da svaki član crkve zadobije bar jednu osobu za Hrista godišnje.

„Tada će ta osoba dopreti do još jedne, i tako se ostvaruje misija crkve“, kazao je.

De Los Santos, Meksikanac po narodnosti i bivši potpredsednik Interameričke divizije, naglasio je značaj poniznosti u služenju drugima. „Potrebno nam je da razumemo koliko je neophodno da se ponizimo pred Bogom kako bismo mogli spremno da poslužimo ljudima“, izjavio je on.

Upoznajte tim

Ela Simons je poznata po tome što je prva žena na položaju potpredsednika svetske Crkve adventista sedmog dana. Simons je izabrana 2005. na zasedanju Generalne konferencije, održanom u Sent Luisu, Misuri.

Kao iskusni vaspitač, Simons je radila kao šef katedre za vaspitanje i obrazovanje (Državni univerzitet u Kentakiju), pomoćnik dekana (Univerzitet u Luisvilu), i profesor (Univerzitet Oukvud, Univerzitet La Siera).

Stekla je iskustvo u administraciji dok je radila kao akademski potpredsednik Univerziteta Oukvud i prorektor i akademski potpredsednik na Univerzitetu La Siera.

Abner de Los Santos služio je kao potpredsednik zadužen za očuvanje članstva u Interameričkoj diviziji od 2010. godine.

Poreklom iz Meksika, De Los Santos je rukopoloženi propovednik koji je otpočeo svoj rad kao pastor crkve 1986. godine u jugoistočnom Meksiku. Radio je kao sekretar konferencije, a kasnije kao njen predsednik tokom 10 godina. De Los Santos takode je radio 10 godina kao sekretar, a kasnije kao predsednik Severne meksičke unije od 2001. do 2010.

Rukopoložen 1991, De Los Santos, (52), dobija mastersku diplomu iz oblasti pastoralne službe na Univerzitetu Endrus i doktorsku titulu u oblasti propovedničke službe na Interameričkom teološkom fakultetu 2012. godine.

Tomas L. Lemon otpočeo je svoju karijeru kao pastor u Merilendu, a kasnije je radio kao pastor u Teksasu. Godine 1996. prihvatio je poziv da služi kao pomoćnik predsjednika konferencije Roki Hil. Zatim je bio direktor za propovedničku službu u Oregonu (2002–2006) i predsjednik konferencije Minesota (2006–2009), pre no što je prihvatio položaj predsjednika Srednjoameričke unijske konferencije.

Lemon je bio član upravnog odbora izvesnog broja institucija za visoko obrazovanje i zdravstvenu zaštitu. Kao predsjednik Srednjoameričke unije, oblasti na koje se Lemon usredsredio bile su evangelizam, obrazovanje i zdravstvena zaštita.

Giljermo E. Biadi služio je kao predsjednik Evro-azijske divizije od 2010, a pre toga je bio blagajnik divizije od 2000. do 2010.

Biadijev prethodni rad u crkvi uključuje administraciju i finansije u više crkvenih organizacija širom sveta, i to preko 40 godina.

Tokom njegovog rukovođenja Evro-azijskom divizijom došlo je do snažne ekspanzije evangelizma u urbanim centrima u mnogim velikim gradovima na toj teritoriji. Sem toga, povećan je broj adventističkih škola pod njegovim vodstvom sa 5 na 26, a osnovan je i Teološki fakultet u Ukrajini.

Džefri G. Mbvana izabran je za potpredsednika Generalne konferencije adventista sedmog dana 2010. godine.

Rođen u Tanzaniji, proveo je izvesno vreme u visokoj školi i koledžu, radeći kao literarni evangelista u Indiji i Švedskoj. Mbvana je diplomirao na Koledžu Spajser Memorijal 1982. godine u oblasti religije i psihologije.

Dobio je diplomu mastera u oblasti obrazovanja na Univerzitetu Endrus 1984. i završio masterske studije vaspitne psihologije na Univerzitetu Puna 1986. Oženjen je Naku Mbvanom, i sa njom ima dve kćerke koje se zovu Orupa i Upendo.

Artur Štele izabran je za potpredsednika svetske Crkve adventista sedmog dana na zasedanju Generalne konferencije u Atlanti, Džordžija. Rođen je u Kaskelenu, Kazahstan. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Almati u Kazahstanu 1979, na odseku za farmaciju. Godine 1986. Štele je stekao diplomu na adventističkom univerzitetu Fridensau u Nemačkoj. Iste godine oženio se Galinom, prvom ženom koja je na Univerzitetu Endrus odbranila doktorat u oblasti propovedničke službe.

PREDNJI RED (S LEVA NA DESNO): Mario Brito, Izrael Leito, Erton Keler, Mihel Kaminiskij, Pol Ratsara
 ZADNJI RED (S LEVA NA DESNO): Ezras Lakra, Daniel Džekson, Rafat A. Kamal, Homert Trekarten, Blazius M. Ruguri, Glen Taunend, Džairiong Li, Leonardo R. Asoj, Eli Vejk Dido

Stiven Čavez, Vilona Karimabadi i Markos Paseđi

Predsednici divizija

Ukratko o vođama glavnih crkvenih regija u svetu

Delegati Generalne konferencije izabrali su na svom zasjedanju šest novih predsednika i ponovo naimenovali sedam dosadašnjih za 13 svetskih divizija Crkve adventista sedmog dana.

Predsednik Generalne konferencije Ted N. K. Vilson rekao je da će službenici sedišta Adventističke svetke crkve u Silver Springu (Merilend), tesno saradivati sa divizijskim predsednicima kako bi ispunili crkvenu misiju pripremanja ljudi za Isusov povratak. „Svaki predsednik divizije je [takođe] potpredsednik Generalne konferencije“, podsetio je Vilson delegate tokom diskusije posle izbora predsednika.

Šest divizijskih predsednika su R. Asoj (Južna azijsko-pacifička divizija), Mario Brito (Interevropska divizija), Mihael Kaminsij (Evro-azijska divizija), Ezras Lakra (Južnoazijska divizija), Glen Taunend (Južna pacifička divizija) i Eli Vejk Dido (Zapadnocentralna afrička divizija).

Te nove vođe zamenile su službenike koji su otišli u mirovinu, one koji nisu ponovo izabrani ili, da navedemo slučaj Giljerma E. Biadžija: on je iz Evro-azijske divizije prešao u Generalnu konferenciju za potpredsednika.

Leonardo R. Asoj, novoizabrani predsednik Južne azijsko-pacifičke divizije, u najskorije vreme služio je kao predsednik Južne filipinske unijske

konferencije sa sedištem u Kagajan de Oro Sittiju. Radio je kao oblasni pastor i direktor Subotne škole pri diviziji. On i njegova supruga imaju dvoje odrasle dece.

Novi predsednik Interevropske divizije je Mario Brito, nekadašnji sekretar za propovednike pri Interevropskoj diviziji sa sedištem u Bernu (Švajcarska).

Den Džekson ponovo je izabran za još jedan mandat kao predsednik Severnoameričke divizije. Rođeni Kanađanin, radio je kao pastor, učitelj i službenik administracije u Kanadi i Južnoazijskoj diviziji.

Rafat A. Kamal bio je predsednik Transevropske divizije od 2014. Pore-

klom iz Libana, Kamal je otpočeo svoju službu u crkvi kao vaspitač. Služio je u Engleskoj, Norveškoj, Pakistanu i Iranu.

Mihael F. Kaminski dolazi na položaj vođe Evro-azijske divizije pošto je prethodno bio sekretar i potpredsednik divizije.

Erton K. Keler ponovo je izabran za predsednika Južnoameričke divizije, položaj na kome se nalazi od 2007. Rođeni Brazilac, Keler je bio najmlađi divizijski predsednik prilikom izbora, a prethodno je radio kao direktor Službe za mlade u konferenciji i diviziji. Diplomirao je teologiju na brazilskom Adventističkom univerzitetu.

Ezras Lakra je donedavno služio kao predsednik Severnoindijskog unijskog odeljenja sa sedištem u Nju Delhiju. On i njegova supruga imaju dvoje dece i jednog unuka.

Džairiong Li vraća se kao predsednik Severne azijsko-pacifičke divizije. Li, predsednik divizije od 2005, otpo-

čeo je svoju pastorsku karijeru u Južnoj Koreji. Radio je kao profesor teologije i bio direktor Misionarskog pokreta „1000“. Izabran je za divizijskog predsednika pošto je prethodno služio kao sekretar Propovedničkog udruženja, direktor za Pristavsku službu i koordinator za globalnu misiju.

Izrael Leito ponovo je izabran za predsednika Interameričke divizije. Leito, predsednik te divizije od 1994. bio je svedok uvećanja broja članstva sa jednog miliona na 3,7 miliona. Leito, poreklom sa karijskog ostrva Kurasao, drži rekord u najdužoj službi kao divizijski predsednik, budući da se na tom položaju nalazi više od 21 godine.

Pol S. Ratsara bio je predsednik Južnoafričke-indijskookeanske divizije od 2005. Pre toga, radio je kao sekretar te divizije. Izgubio je suprugu Deniz, koja je 2013. podlegla kanceru. Oženio se Džoanom novembra 2014. i njihova spojena porodica broji devetoro dece.

Blazius M. Rugari izabran je za predsednika Istočnocentralne afričke divizije na zasedanju Generalne konferencije 2010. Otpočeo je svoju karijeru kao okružni pastor, i na kraju postao sekretar divizije. Studirao je globalno vođstvo na Univerzitetu Endrus.

Glen Taunend je novi predsednik Južnopacifičke divizije. Prethodno je bio predsednik Transpacifičke unijske misije, a još ranije predsednik Zapadnoaustralijske konferencije. Radio je kao pastor, osnivač crkava i službenik konferencije.

Eli Vejk Dido dolazi na mesto predsednika Zapadnocentralne afričke divizije, pošto je prethodno bio direktor za Subotnu školu / Ličnu službu u toj diviziji. Vejk Dido stekao je doktorate (D. Min. i Ph.D.) na Univerzitetu Endrus i radio kao pastor haićanske (Haiti) crkve u Severnoj Americi.

Odbor za naimenovanje bira kontinuitet i promenu

Stiven Čavez

Ng je reizabran za sekretara, Prestol-Puesan za blagajnika

Delegati Generalne konferencije jednoglasno su reizabrali G. T. Nga (levo) za izvršnog sekretara Generalne konferencije, a Huana Prestol-Puesana (desno) za blagajnika.

Ng, čija služba obuhvata pastorsku, profesorsku i administrativnu ulogu, bio je izabran za sekretara pre pet godina na zasedanju Generalne konferencije u Atlanti.

Od tada, Ng je naglašavao važnost vođenja crkvenih knjiga sa članstvom vernika širom sveta. Zajedno sa tačnim zapisnicima, Ng je zadržavanje

vernika učinio ključnim fokusom svetske crkve.

Prestol-Puesan je imao verovatno najkraći govor u istoriji Generalne konferencije nakon što je izabran za blagajnika umesto Roberta E. Lemona koji je otišao u penziju. „U ime moje žene i moje sopstveno ime, mi ćemo dati sve od sebe, neka nam Bog pomogne“, kazao je.

Rođen u Dominikanskoj Republici, Prestol-Puesan je služio kao blagajnik na različitim nivoima crkvene administracije, uključuju-

jući Atlantsku uniju u Severnoj Americi, u Evroazijskoj diviziji, i u Severno-američkoj diviziji.

Razne životne priče

Heder Kintana

Sve oči su uprte na podijum „Alamodoma“. Na redu su značajne životne priče koje se iznose na zasedanju Generalne konferencije.

No, to nisu jedine priče. Ima ih još 65.000 svuda oko nas. Svako ima svoju priču – životna iskustva, borbe i pobjede, ideje o Bogu i o Crkvi.

Poslušajte za trenutak neke od priča o događanjima u našoj raznolikoj i izuzetno zanimljivoj Crkvi.

Dr Jae Man Park

SEUL, JUŽNA KOREJA

Kao doktor u oblasti javnog zdravlja i glavni urednik Korejske izdavačke kuće, Park kombinuje svoja interesovanja za zdravlje i izdavaštvo u velikom broju projekata, uključujući korejski časopis Dom i zdravlje. Kad smo ga upitali koji je jedan od zdravstvenih problema u njegovoj zemlji, objasnio je:

„Visok krvni pritisak je glavni problem. Korejski narod jede kimči – fermentisano povrće – svakoga dana, i mnogo slane hrane, što je verovatan uzrok tog problema. Jedan moj prijatelj držao je predavanje u razredu, gde je bilo mnogo Korejaca. Posle ručka, pitao je studente koliko njih uzima kimči za ručak. Svi su podigli ruku. Moj prijatelj je bio šokiran i pomislio da je to neverovatno. Međutim, za svaki obrok, svaki Korejac jede kimči.“

Meri Sander, Sušila Karunakaran, Rubi (Vajt) Džonson

ČENAI, INDIJA

Ove prijateljice imaju mnogo toga zajedničkog, uključujući problem prilagođavanja na novu časovnu zonu posle dugih putovanja i ljubav prema misiji. (Meri pomaže u stvaranju dečjih programa za „Kanal nade“ u Indiji, a Rubi in suprug je direktor tog kanala.)

Meri: „Jutros smo se upravo vratili iz Indije. Let je trajao 24 sata, promenili smo bar tri aviona da bismo stigli ovde. Još nismo spavali, ali smatramo da je predivno videti sve ove ljude iz različitih mesta. Čini se kao da smo na nebu.“

Orian Salmon

PAPITE, TAHITI

U tahićanskoj tradiciji, ako ženska osoba nosi cvet u kosi na desnoj strani, to znači da je slobodna; ali čim ga premesti na levu stranu – stranu njenog srca – to ukazuje da je verena. Tiho i poverljivo, Salmon objašnjava da sada nosi cvet na levoj strani. Na zasedanju je sa svojom majkom, starešinom u jednoj od glavih crkava francuske Polinezije.

„Mislim da bi stariji u našoj crkvi trebalo da obrate više pažnje na mlade. Postoji generacijski jaz, tako da ne razumemo jedni druge. Kad imamo neke ideje, oni ih ne prihvataju.“

Vanja Kasper

AMARILO, TEKSAS, SAD

Tokom godina, Vanja i njena porodica živeli su u više raznih mesta, uključujući Aljasku. Sa dugim satima letnje svetlosti i dugim satima zimske tame, Aljaska ju je naučila da se u životu upravlja prema časovniku, a ne prema Suncu. Svako mesto u kome žive nauči ih nečem novom.

„Ja sam poreklom iz Portugalije, ali Teksas je sada naš dom, zato što moj suprug radi ovde kao pastor. Oduvek sam znala da ću biti žena pastora. Sve vreme sam to znala. Dopada mi se ta uloga, ali najmučniji deo u životu pastorove žene su česte selidbe.“

Zlata Grinčenko, 9 Volodimir Grinčenko Nikita Grinčenko, 10

HAGERSTAUN, MERILEND, SAD

Poreklom iz Ukrajine, Volodimir Grinčenko radi kao pastor u Merilendu, Sjedinjenim Državama. On i njegova supruga uživaju posmatrajući zasedanje Generalne konferencije preko širom otvorenih očiju svoje dece.

Volodimir: „Deca uživaju tražeći 'skriveno blago' u izložbenom holu. Sve misije – sve što one čine i kako to predstavljaju – sve ih prosto opčinjava. Mogu provesti čitave sate hodajući unaokolo, a da se ne požale. Predivno je videti ih u akciji. Idu do svakog štanda.“

Zlata: „Nabavićemo nekoliko stvarčica za naše rođake u Ukrajini. Hoćemo da im pošaljemo neke poklone, jer oni nisu bili ovde.“

Nikita: „Izložbeni hol izgleda kao nebo u minijaturi, zbog svih tih poklona!“

Gelder Gamboa

ORINDŽVOK, BELIZE

Želite li da znate šta silno oduševljava Gambou? Samo ga upitajte. On će raširiti mape, ispričati priče i dati statističke podatke. Odrasli mladi u crkvi u Belizeu, na primer, vrlo su revnosni, prema rečima Gamboe.

„U Belizeu imamo ukupno 40.000 članova, a broj stanovnika iznosi 350.000. Mi smo druga po veličini denominacija u zemlji, posle rimokatolika. Zapravo, i ja sam bio katolik, ali onda me je Gospod doveo u dom koji pripada adventistima sedmog dana, i oni su počeli da mi govore o svojoj veri. I, Bogu neka je slava, prihvatio sam vest. To je bilo pre otprilike 25 godina.“

Čarli Vajthos

MONJUMENT VELI, JUTA, SAD

Čarli je pomoćnik predsednika za Misiju domorodačkog američkog stanovništva za konferencije i u Arizoni i u Nevadi–Juti. On nastoji da očuva tradiciju Navaho u svom domaćinstvu, na primer, tako što govori taj jezik sa svojom decom i nosi domorodačku odeću na sastancima na otvorenom.

„Domorodačko stanovništvo u Americi želi da ostanete duže ako radite sa njima; za njih je veoma važno da upoznaju ljude. Ne možete ostati samo godinu dana ili manje. Što više vremena tu provedete, oni će vas bolje upoznati i uspostaviće se poverenje. Ukoliko održite kraći sastanak, oni će se odlučiti za Hrista, ali će posle toga odustati i vratiti se crkvi svojih predaka. Morate biti tamo da biste ih podržali.“

Molitva i proslavljanje

B o g a

Naša porodica ima probleme: otac mi je teška pijanica i napustio je porodicu. Molim vas, pomozite mi u molitvama za njega kako bi upoznao Hrista.

Kasi, Kenija

Molim vas, molite se Bogu da izleći mog supruga od bolesti.

Dajlin, Filipini

Želeo bih da stupim u brak. Neka me Bog vodi u mom izboru.

Resor, Togo

Molim vas da se molite za mog brata koji je bio u bolnici više od dva meseca zbog raznih zdravstvenih problema. Molite se za izlječenje i finansijsku pomoć.

Merlidel, Filipini

Molim vas, molite se za uspešno propovedanja jevanđelja u mojoj oblasti, a i da Bog podari nadu porodicama koje su izgubile svoje rođake prilikom masakra u Beniju (juna 2015. godine).

Mouzis, Demokratska
Republika Kongo

Molim vas, molite se za Crkvu, moju porodicu i moj cilj da postanem pastor.

Promiz, Zimbabve

Molim vas da upućujete molitve za moju Uniju, misiju i moju službu.

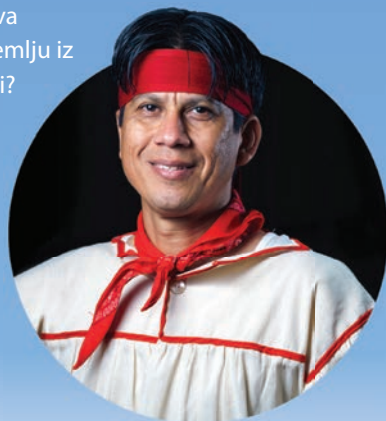
Tender, Mjanmar

Gde se u svetu nose

ovakve narodne nošnje?

Prisutni na zasedanju Generalne konferencije obučeni u divne narodne nošnje iz raznih krajeva sveta. Možete li da pogodite zemlju iz koje potiče svaka osoba na slici?

ODGOVOR: U smeru kretanja kazaljke na satu, od vrha ulavo: Južna Koreja, Kolumbija, Južna Afrika, Meksiko i Južna Koreja